3 persona mitmusest lõpeb wa, wä; se (sõ) ja sse peale, näitusest: tampwa, lõmpwa, föötwä, teyewä, nägewä, kirjutasö, elässe, korjasö, lindasö, karlõsö, ingäse jne.

Lisamärk. Mineerkuss on peo jedasama ütelda.

Tüleerku prunkimuss sõna saama obil ei ole ma raksamuss kunagi kuulnud.

13. Sikk ee on vahel nagu puhas ee, vahel nagu ea i poole kuulda. Näit. meeö (i), keerlõma (i), keelmä (i), aga meelega, meeletü, keelu, keeru jne. ~~iesa~~ Kõigis sõnus, nagu puhas ee.

Ja nimetas ühesilbilise, siis on ee enam i poole, kuna teised käänded puhta ee-healega.

Kõlab ee i moodi, siis on selle all wäisto, et mõlemad healikud i sarnased on, aga mitte nagu vaat ie, nõnda mitte: mieö, miel jm.

14. Sõnu w-l on ka kolm järku, nagu: Kiwi (1 järk), Kiwwi (osastav, 2 järk), Kiwwi (hisjutles, 3 järk) jne.

15. Sõna z-l või tz-l on 3 järku, näit. kaza (nimeäär), kazza (osastav 2. järk), kazza (hisjutles, 3 järk) jm.

16. j on ka 3 järku, näit. majo (1 järk), maija (2 osastav), maija (hisjutles, 3 järk) jne.

17. h-l on kaal järku, nagu rakras (1 järk), rahkwa (2. järk), tuhka (puhs) [1. järk], tuhkka (2 järk, osastav)

18. Teistel taistedel kõigil 3 järku.

19. Mitmuse osastavs lõpp, mis kirjakeelel d, on W. Otepääl ikka t, näit. eläjät, tohtrit, pörmandit jne. wäljaarvatud ainult ainult ühesilbilised sõnad, mis alati d peale lõpevad, nõnda: puid, maid, päid jne.

Waltse-Otepää vallas keelemurde-proovitz.

G. Wiis.

1. Eläjide sõapelg.

Ütel ääl ummugul kuulu ~~kaawal~~ wana rebäne kangõl müristõimiss, mõtelnu: sõda tulõ! Mis sääl sõs muudgu kaenu, et karkama saanu! Nakanu sõs ka kõwastõ jookma. Tee pääl tullu kikas wasta, küsinü: kos sa läät? — Sõa eest pakku, kohe muialõ! — Kostnu rebäne. Kui sõda tulõkil, lõs lää mina ka ütes, ütelnü kikas ja nakanu rebäse kõrval edesi karkama. Saanu tikk maad mintüs, tullu sussi wasta. Küsimise ja kostmise nigu kikkagagi. Lännüwä müüd kolmõkõõlõ edesi, ikõ sõa eest pakku, sääl tullu sõ kohu näile vasta. Küsinü: kokes ti läät? Kostnuwwa: ikõ sõa eest pakku. Kui vanamees seda kuulu, nakanu ka ütes kõmpama. Tõsõ kõik kergejalguga, selle ollu kahrul waiwa küllält, et jären püsüdä. Lännüwä sõski edä wiisi õigõ pallõ maad edesi; kullõlnuwwa, ei mõrinät, kärinät inämb kunagi. Arwanuwwa, müüd ölömi sõapt õigõ kangõhõ ette saanu, müüd otsimi indälle ütte kotusõ, kohe indä ärä wõis käkki. Otsnuwwa, otsnuwwa, wõimäte lõõdnüwwä sügäwä awwa, kon wett ega muud midägi sisen ei olõ ollu. And olla ka nii imelikuks kaiwetu, et alt läga ja päält aktakõnõ. Sõapagõja tulluwa awwa manu, kaenuwwa sisse,